

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

7250 *RESOLUCIÓ de 25 de març de 2003, de la Secretaria General Tècnica, relativa a l'Acord multilateral M-129 en virtut de la secció 1.5.1 de l'ADR (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 33, de 7 de febrer de 2003), relatiu a l'aprovació de l'homologació de tot tipus de vehicles de conformitat amb el Reglament ECE núm. 105 modificat per la sèrie d'esmenes 01, fet a Madrid el 27 de novembre de 2002. («BOE» 85, de 9-4-2003.)*

NÚMERO D'ORDRE M-129.
ACORD MULTILATERAL M129

En virtut de la secció 1.5.1 de l'ADR, relatiu a l'aprovació de l'homologació de tipus de vehicles de conformitat amb el Reglament ECE núm. 105, modificat per la sèrie d'esmenes 01

Com a excepció al que disposa l'apartat 1.6.5.4 i 9.1.1.3 i en les subseccions 9.1.2.1 i 9.1.2.2, l'autoritat competent d'un país signatari del present acord multilateral pot expedir un certificat d'aprovació d'un vehicle complet o completat matriculat o utilitzat per primera vegada entre l'1 de gener de 2003 i l'1 de juliol de 2003 que hagi estat objecte d'una homologació de tipus abans del 31 de desembre de 2002 de conformitat amb el Reglament ECE núm. 105, modificat per la Sèrie d'esmenes 01, o amb les disposicions corresponents de la Directiva 98/91/CE.

Aquest certificat d'aprovació ha de ser acceptat durant el seu període de validesa per les autoritats competents de les altres parts contractants signatàries del present acord multilateral.

El present acord s'aplica als transports entre les parts contractants de l'ADR que l'hagin signat mentre els vehicles objecte d'homologació de tipus romanguin en servei, llevat que sigui revocat per un dels signataris, cas en què continua sent aplicable únicament als transports entre les parts contractants que l'hagin signat i no l'hagin revocat, al seu territori.

Madrid, 27 de novembre de 2002.

L'autoritat competent de l'ADR a Espanya, Juan Miguel Sánchez García,
director general de Transports per Carretera.

Països signants

Alemanya.
Eslovàquia.
Espanya.
Finlàndia.
França.
Noruega.
Regne Unit.

Es fa públic per a coneixement general.—Madrid, 25 de març de 2003. El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'ECONOMIA

7253 *ORDRE ECO/805/2003, de 27 de març, sobre normes de valoració de béns immobles i de determinats drets per a certes finalitats financeres. («BOE» 85, de 9-4-2003.)*

La present Ordre estableix normes per calcular el valor de taxació de béns immobles i de determinats drets reals per a les finalitats previstes en el seu àmbit d'aplicació, així com per elaborar informes i certificats en què s'ha de formalitzar. Aquestes normes, continuant en la línia del Reial decret 775/1997, de 30 de maig, sobre el règim jurídic d'homologació dels serveis i les societats de taxació, pretenen potenciar la qualitat tècnica i formal de les valoracions amb l'objectiu últim de protegir més i millor els interessos de tercers en la seva condició d'inversors o assegurats. Convé recordar que aquesta Ordre no conté cap disposició de tipus subjectiu relacionada amb la capacitat per taxar ni per designar el taxador, que es regeix per les normes reglamentàries corresponents segons la finalitat de la taxació.

El càlcul i la formalització del valor de taxació estava regulat per l'Ordre de 30 de novembre de 1994 sobre normes de valoració de béns immobles per a determinades entitats financeres. Aquesta disposició, que ara es deroga, era l'últim exponent d'una regulació l'origen de la qual és la Llei de la regulació del mercat hipotecari. L'Ordre de 1994 ha contribuït de manera decisiva a perfeccionar el funcionament del mercat de taxació per a finalitats financeres.

Amb tot, s'ha considerat aconsellable substituir-la per un nou text. Els motius per a aquest canvi normatiu són bàsicament tres:

a) L'aclariment terminològic d'alguns aspectes relacionats amb la valoració de béns immobles per a la finalitat hipotecària i de fons de pensions. Alguns desenvolupaments recents en l'àmbit europeu tendeixen a diferenciar valor de mercat (el valor en un moment del temps) i valor hipotecari (el valor sostenible en el temps). Encara que formalment l'Ordre de 1994 basava el càlcul del valor de taxació en el valor de mercat, l'obligació d'utilitzar una metodologia estricta i rigorosa basada en el principi de prudència conduïa al càlcul d'un valor de taxació equiparable al valor hipotecari. Per solucionar aquest problema més formal que material s'ha introduït a l'Ordre el valor hipotecari com a base per obtenir el valor de taxació de béns immobles per a les finalitats hipotecària i de fons de pensions, i s'han fet explícites algunes pràctiques destinades a respectar el principi de prudència. En tot cas, cal subratllar que aquestes modificacions no suposen de cap manera una ruptura en les normes de càlcul del valor de taxació, sinó tan sols un ajust explicatiu inscrit en la voluntat general de continuïtat que inspira l'Ordre.

b) L'adaptació del càlcul del valor de taxació i la seva formalització a la legislació aprovada recentment. En efecte, des de l'entrada en vigor de l'Ordre de 1994 s'han aprovat noves normes que l'afecten directament o indirectament. Entre aquestes destaquen la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions; la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro; el Reial decret llei 14/1999, de 17 de setembre, sobre signatura electrònica; el Reial decret 2486/1998, de 20 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, i el Reial decret 845/1999, de 21 de maig, de modificació parcial del Reial decret 1393/1990, de 2 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la